

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis Institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, esütőnapon és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a Jótanáytársaságtól.

Két politikus.

Kaas Ivor báró.

Egy talpig embert, Magyarország első publicistáját, a szellemi kiválóság egyik letéteményesét, a nyitra zsámbokréti kerület választó polgárai tegnap egyhangú lelkesedéssel országgyűlési képviselőjüknek választották. Mindenki tudja, hogy néppárti programmal. Major Ferenc öröke tehát méltó harcra kezdte a kezét.

Kaas Ivor mindenkor a szív legmélyén gyökerező meggyőződésnek volt az embere. A meggyőződés vezette, mikor a régi nemzeti párt elsőrangú tekintélyei között foglalt helyet, a mikor tollal, szóval és tettekkel annak a pártnak esatásorában vitt a magyar haza igazaiért, a melynek ideális, nemes iránya mindig tisztelget gerjeszt a magyar szívben. Változtak az idők. Arról volt szó, hogy Magyarország keresztény voltáért kell a sikra kiállni. Kaas Ivor báró nem habozott emelt fővel, nyílt sissakkal a néppárt táborába lépni, a melyről tudta, hogy a hazafiai eszmény szolgálatában sem marad senki mögött, de a Magyarország 900 esztendő keresztényiségének oltalmazását is elvül vallja. Nem törődött a gúnnyal, a szidalmakkal, nem

az Akadémia neveléséges állásfoglalásával a mely elismerte, hogy a magyar hírlap írók közt elsősorban ő érdemli meg a bábért s mégis elűtötte tőle, mert hitvalló keresztény. Ment a mag utján.

Kaas Ivor báró hívó protestáns. Ezt a szempontot nem tartjuk kis jelentőségűnek akkor, a mikor ő a néppárti képviselők sorában látjuk *A mi ideálunk a keresztény Magyarországra!* Nem a katolikusoknak akarjuk lefoglalni ezt az országot, hanem a keresztényeknek. A protestánsok jogait védelmeztük a múltban és védelmezni kívánjuk a jövőben. Nem a megosztás, hanem az erők egyesítése a mi célunk, hogy mindazok, a kik a keresztet tisztelik, a kik a keresztény eszmékért lelkesedni tudnak, azok egy táborban legyenek velünk, hogy zárt sorokban harcoljunk a nyugatfelől ránk áramló pogány szellem leküzdésére. Eddig az ellenkezővel szoktak bennünket rágalmazni. Ime a tény, a mely kiáltó cáfolata az október vádaknak.

Ezért üdvözljük kétszeres lekesedéssel Kaas Ivor bárót a néppárt soraiban

Zichy Jenő gróf.

Azok a hullámok, melyeket Székesfejérvár szab. kir. város országgyűlési

képviselőjének a szabadelvű pártból való kilépése keltett, nem jelentéktelen. Mikor egy országos tekintélyű, vagyonilag, erkölcsileg független férfiú, a ki pártkényszer nem ismert soha, nyíltan valja, hogy lelkiismerete szavát követi mikor a kormánypartot odahagyja: nem csekély jelentőségű dolog. Apponyi gróf igéi a múlt bétén a vesékig hatottak, most Zichy Jenő gróf kiválása megerősíti a közvéleményt, hogy a szabadelvű párt nem maradhat meg a régi korhadt rendszer korlátai között. Nemzetünk, magyar államiságunk nem maradhat egy szűkkeblű uralom kényszer-zubbonyában, a mely csak egyet ismer, hogy *fizess!*, hogy ő mivel tartozik érte nekünk, arról megfeledeznek, a mint századokon keresztül nem akart róla tudni.

A zavar természetesen különbözően Fejérvárról nagy. Mi lesz most? Zichy Jenő grófban egy mamelukot kívántak látni a korifeusok, a ki tüskön-bokron követ minden kormányt, a ki ott melegsik a párolgó husos fazék mellett s hol ezt, hol azt a falatot kapja ki Székesfejérvár szab. kir. város számára. A Székesfejérvár és Vidéke saját külön vezérpolitikusa ki is fejtí rögtön a nagy méltatlankodást. Sarga papíron fekete betűvel zöld tartalmat öblöget s

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Finom lelkek.

— Rajz. —

Csak egy jól alapított és jól vezetett „Polgári kör“-ben, a melynek tiszteletből tagja minden nagyságos és tekintetes úri család, és rendes tagja a t. c. polgári osztály, — mondom, csak itt lehet megtudni igazán, hogy egy kis városban melyik az előkelő nép.

Hanem vigyázzon mindenki, hogy felületes módra a külsőről ne ítéljen.

Hogy is? A körben karácsony napján Kohn Jakabné a kevély rőfősnét, nem lehet megkülömböztetni a postafőnökné öngyűségétől.

Ugy ki van öltözködve, legújabb divat szerint, hogy bármely kényes nagyságos asszony járhatna hozzá eleganciát tanulni.

Fekete selyemruha, gazdag csipkebetéttel. Azt mondják ugyan, hogy egy vándorszínésznő játszott benne a múlt télen Gertrúd királynét, de a selyem utóvégre rőfősnén is csak selyem, nemcsak királynén.

Gyűrű, az meg annyi ragyog a vastag ujjain, zöldkőves, bordókőves, talán gyémánt is, de arany mind, — hogy egy ékszerész bizton üzletet nyithatna velük.

Hát a Szeifenspitz Adolfné, az ékszerész felesége talán elmarad a Kohnné mellett? Az kellene még csak, hogy őt egy rőfősné felülmulja. Selyem, — nem, azt ő fel nem venné, az csak a hőbortos szomszédjára való, de hogy az a finom szövet ruha vadónát új rajta, azt mindenki

észreveheti. És jól is áll a karcsú természetéhez, olyan finoman tud mozogni benne, szinte igazán kár, hogy csak egy ékszerészé.

Szóval a külső után ma itt el nem igazodik senki fia, ha csak előbb nem kezdte az ismeretséget.

De mégis van valami, a mi elárulja, melyik az igazán előkelő személy.

Az, a ki ott ülhet a méltóságos Gerőline, a „Polgári kör“ elnökének felesége oldalán vagy környékén.

Mit? Melyik igazán úri nép ereszkedik le a Kohnné, Szeifenspitzné, Varjúné vagy Lőréné társaságába? Egy Dicsőfi Dozsáné legalább nem foglalhat máshol helyet, mint önméltósága kegyes oldalán. Sietett is ezt az előkelő részt választani, s a három puderos, csipkés, szalagos leánya is elég szemes volt minél közelebb simulni a mamához. Mégis közéjük furakodott a Szeles Pál ügyvédné, meg a kissé öreges Régvári Riza telegrafus-kisasszony, a hosszú sovány arcával, a nagyon hegyes orrával, hogy még szobekké tegye az ellentét a Dicsőfi virágszálakat...

Minden műveltebb vendégnek a méltóságos asszonyon nyugszik mosolygó tekintete, az ő szavát lesik, az ő nyájias megjegyzéseit, előkelő ötleteit nevetnek, tőle iparkodik mindenki ellopni egy-egy előkelő mozdulatot vagy kifejezést.

Ő a műveltek, az előkelők körének a középpontja, és boldog az a hölgyecske, a ki kezét csókolhatja önméltóságának, a ki viszont nyájasan megsimogatja arcát és fürtét...

— Malvine, hallod, kedves? Ah, mily szemérmes a lelkeim, — szólott mosolyogva a ragyás arcú, vastag, agyonfűzött Dicsőfné. Félénk kis lány, be jól áll neki, tessék elhinni méltóságos asszony, a Clarisse meg a Matild is ilyenek voltak kisebb korukban, mert én mindig arra törekedtem, hogy az en leányomat ne mondja senki szélesnek vagy frivolnak. Ugy bizony, miránk is azért volt büszke boldogult anyánk — Isten ments! — hogy dicsékvésből mondjam — de még a lelke is örült, hogy mi a társaságban nem voltunk olyan nyelvesek, mint a Dobos Terka, Isten nyugosztalja szegényét, vagy oly kacérok, mint — — — őh, alig volt korunkbeli fiatallány, a ki nem volt kacér. Nem is volt más barátunk, anyánk nem is engedte volna, mint a Kékkői Vilma, a szende angyal, a ki most Bereczky grófné.

A merengő Riza kisasszony nem tudta megállni, hogy el ne vihogja magát, de hirtelen befogta pompás száját, és szerencsére csak a Hollóné vette észre, ki meg is értette.

— Vilmacska — igen bizalmasak voltakunk — művészesen játszott zongorán, nekem meg szép hangon volt még akkor, mint most a Malvinénak. Malvine, a méltóságos asszony

Kérem, tessék megszólítani, örökre boldog lesz, ha az aranyos, drága jó méltóságos asszony előtt énekelhet valamit. Ismeri a méltósága a „Siro nő-táka“? Páratlan, finom, gyönyörű dalok, méla dallamokkal; legújabb, de ha régi volna is, az én kis leányom ajka egészen ujjá alkotja. Malvinkém, — szólott oda egy fitos orrú, nagyszemű és kisszajú szőke leányhoz, ki épen Matild völgyéne hajába volt kapaszkodva, a miért ez vállszalagját kioldozta.

— Mi kell anyám, neked még ez a kis tréfa se tetszik. Nem ülhet itt az ember, mint a fábada.

— Te kis bohó, te! Tetszik látni, mennyire fél tőlem; igaz is, hogy nem szoktam elhívni nekik semmit. Mindig az az élvem, hogy jó ne-

Mai lapunk 6 oldal.

nem kevesebbet követel; mint hogy Zichy Jenő gróf váltásá-
ba igéreteit, a melyeket a városnak tett. Rögön és azonnal
Eddig nem követel tőle semmit, uszált
idestova, mért Zichy Jenő kormánypárti
volt. Most pedig azt követeli, hogy támogassa a várost, a hogyan ígérte. Furcsa!
Vagy megtette eddig Zichy Jenő gróf képviselői kötelességet vagy nem. Ha megtette, mit okvetetlenkedik; ha pedig nem tette meg, miért csak most jut eszébe, a mikor Zichy Jenő gróf független gondolkozásáról tesz tanúságot, a mikor azt hangoztatja:

Lelkiismeretem tiszta volt mindig, tiszta ma is, mert mindig azt cselekedtem, amit helyesnek és az országra nézve üdvösnek tartottam. S ha most ezen törvényjavaslatot meg nem szavazom, úgy újból megfélelek azon igéretemnek, amelyet kértek tőlem választóim, hogy tudniillik ezen nehéz körülmények között, ezen súlyos állapotok között az országra nézve ily terhes javaslatokat meg ne szavazzak.

Ezért csak azok vádolhatják meg Zichy Jenő grófot, a kiknél a politika nem a háza boldogulásának eszköze, hanem a magántöke, a kiket nem hivatás, nem önzetlenség, hanem ideig-óráig tartó magánérdek köt a politika hímes mezejéhez.

Örömmel látjuk Zichy Jenő grófot kiemelkedni a köznapi jellemek sorából. A legtisztább meggyőződést kell követnie a politikusnak, még ha ellentéttel találkozna is. Ilyennek képzeljük mi a nagyjellemű, kiváló politikusokat. S bizvást merjük állítani, hogy Zichy Jenő gróf nagyban közeledett azokhoz az elvekhez, melyekért a néppárt küzd és szenved.

velési leányaim legyenek. És odahajolt Dicsőfőné leányához, megigazította haját, a mely a dülakodásban összeborzolódott, sugott valamit a fülebe, mire az odafordult a méltóságos asszonyhoz.

— Szeretné a méltóságos asszony, — tessék felszólítani, — ha a „Síró nóták“ból elénekelné azt a legszebbet, tudod, a miről azt mondtad, hogy az a kedves Szép László egész lelkét beleöntötte. Csak szépen, andante.

— De annyi nép előtt, anyám? Örülnek is neki, ha én itt a füllükbe kormylikálók?

— Roppant szerény, — sügta az anya Gerőfinéhez hajolva. A méltóságos asszony szeliden mosolygott, a Szeles Pálné meg összevigyorgott a Karvaly kalmárnéval.

— Szép, ki hallott ilyenkor nótáznit? — Szólt meg méltatlankodva az új Daráné.

— Ó, a vén kipokrita! kell is ennek szent ének, akár a pogány templomnak, — sügta dr. Pantallóné nem épen fiatal Eliz nővére fülebe.

— Növetem.

— Az ura szabad kőműves.

— Ugyan? hisz oly áldott jó ember?

— Veri az anyját...

— Csitt, — a Szelesné idefigyel, meg találna hallani, mit beszélünk óméltóságukról. Tudok én még cifrábbakat is...

— De mana, hisz rekedt is vagyok.

— Ó, mily kár! De akkor csak kiméjje meg Málvine a drága hangját. Majd lesz még alkalom, Mosolygott nyájasan a méltóságos asszony.

— Ma tehát nem lehet? Jó, de ezt legközelebb helyre kell hozni, — szólt Dicsőfőné, és szeméi égtek a szegénytől, hogy evvel a buta leánynyal nem lehet semmire se menni, és szerette volna megfépni borzas haját, a mit otthon oly mestersen gyakorolt, de itt tiltott a jól fejtőgött műveltség és illem.

(Vége köv.)

Italmérők panasza.

Általános a panasz, nagy a nyomorúság, pangás minden téren, panasz panaszról és szinte úgy állunk már, hogy nincs a segítségére mód. Az állam mindent elnyelő molochként emészti fel a véres verejték keserves szerzeményét. A mi újat várhatunk, az csak adó, áldozat lehet, mert munkabíró fiaink éveken át a háza védelmére készülődnek s békében játszanak költséges háborusdit; mert egyszerűsítik a közigazgatást, a mi által kétszeres költséget emészt fel a hivatalos és mindig lassabb járatú gépezet; mert az egyöntetűség kedvéért állami anyakönyvvezetésre volt szükség, hogy végig sajátják a mák egyébként is sanyargatott magyart. Ezek az okai a mi nyomorúságunknak s a nap-nap után fokozódó igények. A darócot selyem váltotta fel idegen országból s a házi tüzhely nemes erkölcsi helyébe a faji jellegűnkől nagyon is különböző bevándorítottak kufar szelleme lépett.

Itt van az általános baj, mely mint keserű gyümölcs az elfajult politikai közfelfogás sivár mezején terem. Csak azért hozom fel, mert épen a vendéglősök, illetve italmérők feljajdulását hallottam. Epen azokét, a kik választások alkalmával legnagyobbért szolgállelű hűbérsei annak a hatalmi csoportnak, mely 35 év alatt gondokkal telt felhőkkel borította be az egykor boldog nemzet egét. Ilyenkor fáj a seb. A mikor azonban a gyógyulás órája képviselő-választások alkalmával elérkezik, nem gondolnak a bajra, egy-két napi busás jövedelem elzabaszítja a szenvedő tagokat. Vajha megismernék az idők jelét s az ész és szív helyét a polgári kötelességek teljesítésekor ne a gyomor és a bugyveláris foglalná el.

Általában véve azt mondhatjuk, hogy a korlátlan engedéllyel bíró italmérők mozgalma jogos alapon nyugszik s ha minden tekintetben nem is lehet méltányosnak tekinteni a kérelmeket, a bajt orvosolni az illetékes hatóságoknak komoly kötelességük.

Szerdán délután jött össze a vendéglősök és kávéosok ipartársulatának választmánya Balázs Mihály elnöke mellett s egy alkalommal felkérték dr. Saára Gyula ügyvédet, mint a társulat ügyészét, hogy a pénzügyigazgatósághoz és városi hatósághoz egy-egy memorandumot terjesztesse be, melyben kifejtett sérelmeik orvoslását kéri. Az italmérési illetékek aránytalan és indokolatlan, szinte öletszerű felemelése kényszerítette az italmérőket e lépésre, mely remélhetőleg nem lesz eredménytelen.

A pénzügyi hatósághoz terjesztendő memorandumban a következő sérelmeket említi fel.

Az italmérési engedélyek száma messze túlhaladja a városunkra nézve megállapított létszámot, a minck következményeként tekinthetjük, hogy számtalan italmérő üzletben az évi fogyasztás 10, sőt 5 hektoliteren alul van. Ezzel szemben pedig a legkisebb fogyasztási illeték is oly magas, hogy a fogyasztással távolról sem hozható arányba. Nem szabad felelni, hogy az italmérés után még keresetadó is jár és számos oly kiadás van, mely az italmérést felette költségessé teszi. Kétségtelenül megállapítható, hogy a kisebb forgalmu italmérések fenntartása csakis veszteséggel történhetik. Ha pedig ily esetekben mégis ragaszkodnak az italmérési joghoz, ez csak azért van, mert e jogot visszaélékre használják fel. Tudja a pénzügyigazgatóság is, hogy az ily italmérések fészkei és közvetítői az adózatlan és becsempészett ital elárúsításának. Vegye tehát a pénzügyigazgatóság vizsgálat alá a fogyasztási ivateket s a hol 15 hlrt meg nem halad a fogyasztás, tegye folyamatba az engedély megvonása iránt a hivatalos eljárást. (Alig lehetséges.) Vegye fontolóra ezt a városi hatóság is, hogy a törvénytelen állapot megszüntettségéért, mert egyrészt a csempészet megszüntetése a fogyasztási adót növeli, másrészt javára szolgál az italmérőknek is, a kik a jogos védelmet a törvénytelen és jogtalan alapon állókkal szemben megérdemlik.

Sérelem az is, hogy a korlátlan kimerések engedélyezésénél a törvény megszorító feltételei szigoruan nem tartanak be; a visszaélés napirandevan, az ellenőrzet hiányos, kevés gond fordítatik rá, mely azután a törvény és fennálló rendeletek nagymérvű kijátszására ad módot és alkalmat.

Panaszkép adják elő, hogy épen korlátolt kimerésnél követik el a kihágást; mivel nemcsak gyakori eset, de a pénzügyigazgatóság előtt is tudott dolog, hogy épen: úgy mérnek italt, mint a korlátlan kimerők, csak hogy az előbbiek jogtalanul, megadóztatás nélkül. Szigorúság az ellenőrzésben s ismétlés esetén az engedély megvonása annál inkább is alkalmazandó, mert a kiszabott kisebb pénzbírságok mellett a visszaéléstől elriasztó hatás elértetni nem fog, mivel a visszaélést elkövetők tényleg a kiszabott bírsággal arányban nem álló nagyobb hasznot érnek el a visszaélés folytán.

Az italmérési illetékek magas osztályozása is sérelmes az italmérőkre nézve. Székesfejvárról a létszám 100, most van 136. A székesfehérvári italmérők illetékeinek megállapításánál a 36 többlet szigoruan figyelembe veendő. Ezt nem tette a pénzügyigazgatóság. 136 italmérés mellett is annyi az egyes italmérési illeték, mint ha csak 100 volna, pedig a fogyasztás a város területén így sem több, de jobban megoszlik s így természetesen, hogy minél nagyobb az italmérés engedélyek száma, annál kevesebbnek kellene lenni az egyesek illetékének is. Ennek dacára a pénzügyi hatóság emelte az illetéket annyira, hogy sehogyszem felel meg a fogyasztási és forgalmi viszonyoknak. Kívánatos volna tehát, hogy az illetékek kiszabásánál hallgassanak még illetékes szakférfiakat, mérlegelendők a pangó üzleti viszonyok, a városunkban kifejődött szőlőhegyi rendszer, a mag's házber s az üzlet fenntartással járó egyéb költségek.

A városi hatóságtól a borcsempészekkel szemben hathatósabb ellenőrzést kívánnak az italmérők. Tény az, hogy a városnak, mint fogyasztási adóbérlőnek azon törvényes intézkedése, hogy a szőlőtulajdonosoknak pinceválságot ad, vagyis általány-egyeszségeket köt, számos visszaélésre ad alkalmat, mert az ellenőrző közegek kellő gondot nem fordítanak arra, vajlon az általány-szerződések ürügye alatt nem történnek-e oly visszaélések, melyek egyrészt a borkak adó alóli elvonása által a városra károsak, másrészt károsítólak hatnak a borkimerőkre, mivel velük szemben épen az általány szerződésekben folyólag a borkimerés terén oly illetékes verseny támasztatik, mely versenynek veszélyessége rájuk nézve abban rejlik, hogy kisebb mennyiségben időszakonként az általános fogyasztásba becsempészett borok kereslete nagy mérvben növekszik és a fogyasztás csökkenésében eme törvény által tiltott csempészet nap-nap után károsabban jelentkezik. Sokszor szállítanak a pinceválságot élvezők olyanoknak bort, a kiffe az általányszerződések hatálya ki nem terjed, sőt formális elárúsítások és kimerések történnek. A közönségnél kelendősége van, mert "s" részszel olcsóbb. Tartsznyakban, zsákban, tejs kannákban hozzák be az adózatlan bort, és mig az italmérőkkel szemben a legmesszebb menő ellenőrzést gyakorolják, az egyes szőlőtulajdonosok és fogyasztók közönség egy része által üzött csempészetek és visszaélések megakadályozásánál az ügynökök tehetetlenül állnak, de talán ellehet mondani azt is, hogy ily irányban érelt ki nem fejtenek, nyomozást nem teljesítenek, a minek oka esetleg abban is keresendő, hogy az ellenőrzésnek ily irányu kifejlesztésére kitanítva és figyelmeztetve sem lesznek.

Dr. Saára Gyula ügyvéd, mint halljuk, már a közeljövőben beterjeszti a két memorandumot s őszintén kívánjuk, hogy a kívánt sikerre vezessen.

Értesitem a t. közönséget, hogy Ullmann és Weisz név alatt évek óta fenálló uri- és női divat üzletünket saját számlára átvetttem és azt

VADÁSZ (Weisz) ANTAL
név alatt ugyanolyan szolid bázison tovább vezetem. Kérem a t. közönséget, tiszteljen meg továbbra is bizalmával és pártfogásával.

Tisztelettel!

VADÁSZ ANTAL
(Nádor-utca.)

UJDONSÁGOK.

— **A bíróság köréből.** A Gazdi Béla kir. járásbíró nyugdíjaztatása folytán üresedésbe jött járásbírói állást végre-valahára betöltötte az igazságügyminiszter. A miniszteri kinevezés szerint a székesfehérvári kir. járásbírósg vezetője *Kálmán Lajos* moóri járásbíró lett, a ki mint pontos, szorgalmas tisztviselő nem érdemtelenül részesült ezen áthelyezésben. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy *Schilling* Ede kir. aljárásbíró, a ki 7 éves bírói pályáján óriási tevékenységet fejtett ki, mellőztetése miatt beadta lemondását. Távozását — bár kissé nyers modora néha visszataszított — a jogkereső közönség sajnálatlaltal veszi tudomásul.

Dr. *Hampk* Béla törvényszéki jegyző a mezőtúri kir. járásbírósgához albrónak nevezett ki.

— **Eljegyzés.** *Szabó* Elemér polgárdi r. k. kántortanító eljegyezte *Farkas* Janka kisasszonyt, *Farkas* Jánosné, szül. *Feld* Anna kedves leányát.

— **Krausz F. Vilmos — vádolt.** Tegnap dél óta gyilkossággal vádolva foglya a kir. ügyész ségi fogházak *Krausz* F. Vilmos pénzügynök. A kir. törvényszék vádatánácsa tegnap délelőtt 10 órakor ült össze, hogy a szövényes bűnperben határozatot hozzon. A vádatánács a következőképp alakult meg: *Kecskés* Izidor elnöklte mellett szavazó bírák: *Madarassy* István és *Sipos* Sándor, jegyző *Seidel* János. A vádhatóságot *Ujházy* Sándor kir. főügyész képviselte, míg a védelem részéről *Nagy* Ignác ügyvéd volt jelen. *Madarassy* István bíró referálta az ügyet három nappal ezelőtt. Utána a védelem részéről a vádiratra tett kifogásokat mérlegelte a vádatánács, majd a vád és védelem képviselőinek meghallgatásával fél órai tanácskozás után meghozta a határozatot, mely szerint *viszsgálati fogságban levő Krausz F. Vilmos pénzügynök gyilkosság bűntette miatt vád alá helyeztetett s vizsgálati fogság tovább is fenntartott.*

Krausz F. Vilmos a vádatánács ülésén mindvégig jelen volt s a bíróság tanácskozási ideje alatt a folyosón látszólagos nyugalommal várta a határozatot. Megjelenésében nincs semmi elváltozás. Arca sokkal jobban néz ki, mint letartóztatása előtt, amiből ügyvédjének gyomor dagadtól tett említést s a cellák hidegsége ellen panaszkodott. A fogság egy cseppet sem viselte meg, dacára annak, hogy könybe lábat szemekkel emlegette azt a tengernyi bánatot és szenvedést, melytől a családja iránti aggodalom tölti el. Ez a gondolat foglalkoztatja állandóan s bár a rabkönyvtár végig olvasta, nyugalmat még az sem szerez neki. Reméli felmentését, mert lelki ismeretét tisztának érzi. Csodálkozik azon, hogy őt így vérengzéssel vadolják, holott ő vértől teljes életében undorodott. Rosszakaratú ellenségeinek tulajdonítja az ő sok szenvedését, önmagát vizsgálatja meg ezután midőn megjegyzi:

— Kivánom az ellenségeimnek, hogy annyit szenvedjenek, mint a mennyt én szenvedtem öt hónap óta. De hisz nem is maradok adós.

Ignác ügyvéd nem hagyta vizgasz nélkül védelemét s felmentő ítélettel nyugtatta meg. Hosszúnak tetszett ez az idő s *Nagy* Ignác ügyvéd mosolyogva jegyezte meg:

Lássa uram nemcsak magát, engem is gyanúsítanak. Feltételezték rólam, hogy én adtam az ügyési vádiratot a „Székesfehérvár és Vidéke” szerkesztőségének, pedig hát én mint védő a lapokkal ugyancsak nem törődöm.

Sietve jegyezte meg erre *Krausz* F. Vilmos! — Kérem az a lap a tiszta igazságot közölte. A többi lap is közül mindenfélét.

Nem érdektelen ez a dolog, mert ha *Nagy* Ignác ügyvéd nem adta át senkinek sem közlés végett (pedig joga van kiadni), a bíróság meg nem adhatta ki publikálásra a vádiratot, hogyan került mégis a nyilvánosság elé? Ki tarthatta szükségesnek a közlést? Gondunk lesz rá, hogy kiderüljön az előttünk már nem ismeretlen titok. Nem azért, mintha ez fontos volna, de mert érdekes ez a vádirat-vándorlás.

— **Névváltoztatás.** *Steppinger* Lajos csákvári születésű, budapesti lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel *Sebestyén*-re változtatta.

— **Gazda-bál.** A „Fejérmegyei Gazdasági Egyesület” javára Székesfehérvárott, 1903. febr. 14-én a városi színház összes helyiségeiben gazdabál tartatik. Kezdeté este 10 órakor. Jegyek a borítékos meghívó előmutatása mellett előre váltathatók ifj. *Csapó* István rendező bizottsági pénztárosnál (Székesfehérvári Takarékpénztár d. e. 9—12-ig), február hó 7-től a bizottsági irodában (Tóvárosi kör d. uj 5—7-ig) s a bál napján este 8 óratól a pénztárnál. Helyárak: Földszinti páholy 50 k., I. emeleti páholy 30 k., személyjegy 5 k., családjegy 12 k. Belépőjegy a II. emeletre 2 k., karzatjegy 1 k. Felülfizetéseket a bálon a székesfehérvári m. kir. honvédeknékar működik közre *Fricsaj* karmester vezetése alatt.

— **Farsang.** A székesfehérvári tóvárosi olvasó-kör 1903. február 7-én az olvasókör könyvtára javára a kör helyiségeiben zártkörű táncestélyt rendez. Belépődíj: személyjegy 2 korona, családjegy 6 korona. — Az estély vacsora előzi meg, mely fél 9 órakor kezdődik. Felülfizetéseket a kör közönnettel fogad és hirlapilag nyugtázza.

A sár-szt.-miklósi kath. olvasó-kör folyó hó 25-én jól sikerült farsangi mulatságot rendezett, melynek tiszta jövedelméhez felülfizetéseikkel a következők járultak:

Kaldrovits Árpád 1 kor. 40 fl., *Kovács* Béla 1 kor. 40 fl., *Pörnye* István 80 fl., *Hatala* József 40 fl., *Hubka* Sándor 40 fl., *Empinger* József 40 fl., *Horváth* Jenő 40 fl., *N. Kovács* János 80 fl., *Graczer* Kati 40 fl., *Müller* Károly 40 fl., *Arany* Béla 40 fl., *Cseh* József 40 fl., *Bokor* Pál 40 fl., *H. Graczer* János 40 fl., *Németh* Mihály 16 fl., *Habermajer* János 20 fillérről, kiknek ez utóm mond köszönetet az olvasó kör választmányára.

A székesfehérvári ev. r.f. dalárda saját könyvtára javára folyó évi február hó 1-én (vasárnap), az egyháztanács nagyermeben szavalkozással és felolvasással egybekötött kedélyes estélyt rendez. Belépői díj tetszés szerint. Kezdeté pont 8 órakor. Az estély műsora:

1. *Jelleg.* Borostyán S.-tól. Eneklő a dalárda.
2. *A vén cigány.* Vörösmarty M.-tól. Szaválja: *Berényi* István.
3. *Bordal.* Aht.-tól. Eneklő a dalárda.
4. *Egy bakfis monológja.* Előadja: *Kovács* Erzsike a. 5. *Felolvasás.* Tartja: *Szöke* Gyula tanító.
6. *Népfelköl-né.* (Monológ.) *Kaczián* G.-tól. Előadja: *Botos* Erzsike k. a. 7. *Ima.* („Ej szalás Granadában” című dal től.) *Kreuzertől.* Eneklők: *Borda* János, *Pintér* István, *Horváth* István, *Barsi* János. 8. *A lakaslón.* (Monológ.) *Gabányi*-tól. Előadja: *Horváth* István. 9. *Polyajegy.* (Monológ.) *Gabányi*-tól. Előadja *Pintér* Jenő. 10. *A szokott szoba ur.* (Vígjáték.) *Borda* J.-tól. Előadja: *Borda* János, *Nyuli* József, *Dausz* János és *Horváth* István. 11. Legszébb madár az ég alatt... (Népdal.) *Mucsi* J.-tól. Eneklő a Dalárda.

— **Pénzt vagy életet!** *Sipos* Ferenc ceculakos a napokban a szőlőhegyről hazafelé ballagott s úgy 9 órán t járt már az idő, midőn a sötétségből egy ismeretlen alak buntakozik ki s e s/avakalt toppan a gondokba merül ember elé: Pénzt vagy életet! Mivel pedig pénze nem volt *Sipos*nak, az életét meg nem szívesen adta, az ismeretlen támadó ütlegetekl töltött: ki buszuját s talán be is váltja a halálos ítéletet, ha székézőrgés nem zavarja mákjában. Kereket oldott s a csendőrség nyomozása eddig nem vezetett eredményre.

— **Hangverseny.** Szíves tudomására hozzuk a nagyérdemű közönségnek, hogy a legközelebbi katonai zene az Otthon kávéházban hélfon, azaz február hó 2-dikán tartatik rendkívüli érdekes műsorral. Február hó 1-én pedig, azaz vasárnap este 8 órakor gramofon-estély lesz (ez idő szerint a legnagyobb fonograph, melynek körülje 2 méter hosszú) teljesen új műsorral, többek között *Blaha* Lujza, *Soyer* lonka, *Kur* Zelma stb. énekszámaival. Bővebb felvilágosítást a falragaszok nyújtanak.

— **Tűz.** Igar községben f. hó 27-én éjjel *Fejes* Mihály ottani lakos házában tűz volt. Az istálló-lámpa feldúlt s az alomszalma tüzet fogott. Gyorsan terjedt a pusztító láng, legett az istálló, majd a lakház teteje is. Bár munkaerőben nem volt hiány, a tüzet lokalizálni csak hosszas küzdelem után sikerült. A kár mintegy 600 korona, ez azonban biztosítás-folytán megtérül.

— **A legújabb rátóti história.** A veszprémi Rátóti községről „ősidők” óta szól a vidám beszéd az ott történt nevezetes események tárgyában. Ezek között jelentősebbek, hogy mint pörzsölők meg a Kaki-gyerekek az öregapukat, Kaki Gergelyt, hogy mint huzták fel a bikát a toronyba, hogy miként verték agyon a zseborát s hogy végül mint fogták el és verték veszára a kolerát. A szegény rátótiaknak még ma sem hagnak békét s legutóbb a következő históriát terjesztik róluk még nyomtatásban is:

Rendeletet küldött a rátóti bírósághoz a főszolgabíró. Komolyan ült a község érdemes bírāja asztala mellett elmélve a hivatalos irás tanulmányozásában. Már harmadszor betette keresz-tül, mikor látható örömmel, fenhangon szól a várakozó kisbíróhoz:

— Kezdem érteni! Eregy csak, hívd el a helyettes bíró, majd megmagyarázom neki.

Csakhamar meg is érkezett az, nem sokat várattott magára. Mikor meghallotta, hogy rendelt van a főbírótól, elkendevze sietett a bírósághoz.

— Levél jött a főbíró urtól, fogadta a bíró a helytest. Olvassa csak kend! Ugy-e, ugy van, hogy aszonja: „Folyó hó 20-ikára hivatalomhoz berendelem Rátóti község bíráját egy előjáróval együtt.”

— Ma ugy van. Jól olvasta bíró komám.

Tehát elvégezték, hogy *Csutorás* Máté sógor mint előjáró, egyszersmind marhalével kezelő is, bekíséri a bikát a főszolgabíróhoz. Hátha a passzust kéri. Mert nem lehet ám tudni, mi van az urak fejében! A csordás legyen a hajtó, arra a napra felmentik az órész alá...

— Rátótiak, jöjjenek be! hangzik a parancs a főszolgabírói hivatalból.

— Minden! kérem alásán kiltott vissza *Csutura* Máté uram, a rátóti előjáró, ki a községi bika köteleit tartotta markában.

— Mit ordít kend? Nem hallotta.

— Üssön csak rá, majd én huzom, parancsolta most az előjáró a csordásnak s csakugyan bevonszolták a bikát az irodába. Nagy lett odabenn a rémület. A pipaszar formájú irnokokat kiverte a halálverejték. Jagatás, szitkozódás s a főszolgabíró fenyegető kiabálása vegyült a zaj közé. A bikának sem kellett több. Megvadtul a lármától, kirántotta köteleit *Csutorás* Máté uram kezéből s kifelé menekült az irodából. Előbb azonban szarvaival feldöntögette az íróasztalokat, széthányta az aktákat, telemázolva azokat a földöntött kalamarisok tartalmával. A személyzet vagy elmenekült, vagy ha nem tudott, buvóhelyet keresett magának valami sarokban. A főszolgabíró maga is a *Wertheim* szekrény mögött húzódott meg. A bika végre megugra a nagy tintaöntést, bőve elmenekült, rá sem hederítve az utána iramodó *Csutorás* Máté uramra, meg a csordásra...

Ismét együtt ült a rátóti érdemes előjáróság. Ezuttal azon tanácskoztak, hogyan harítsák el maguktól a csufaságot, mely rajtuk megesett. A kártérítést majd csak megfizetik, az semmi, hanem a csufaságot, azt megadjuk az egész ország.

— Irjuk meg a miniszterelnöknek, mi nem vagyunk az okai, hogy így történt, hanem azok a fránya irnokok, kik elkenceficélték az irást s így nem lehetett rendszeren előlasni. tanácsolta egyik előjáró.

— Abbizony, a jó lesz ám! hagyták helyben a többiek.

És a bíró megírta a miniszterelnöknek, hogy a szolgabíró irnoka rosszul csinálta az irást s így nem ok az okai, ha a község „bírája” helyett község „bikáját” olvastak.

Lesték várták a jó rátótiak, mikor érkezik meg a miniszterelnök válasza. De nem jött. Csak egy fizetési meghagyás az adóhivataltól, melyben értesítik Rátóti község nevében a bíró és az esküdtet, hogy nevékre és terhükre a MC. l.-c. 7. 862.954-ik §-a értelmében, a miniszterelnökséghez felterjesztett kérvény bélyeghiánya miatt 2 korona rovattott ki; melyeket 30 nap alatt végrehajtás terhe mellett kötelesek fizetni. Ez a legújabb rátóti történet.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Többeknek. Mi is észrevettük, hogy lapunk legutóbbi számának tárcarozatában tördelésihiba csuszott. Sajnáljuk, de most már nem segíthetünk a bajon.

SZÍNHÁZ.

Csütörtök, jan. 29.

Úgy a hangverseny, mint a vígjáték előadása kitünően sikerült. A szereplők vegyék úgy, mintha egyenként valamennyiüket megdicsértük volna. Külön csak akarjuk megjegyezni, hogy a „Büszke turulmadár“ kezdetű kurucnóta, amelynek szövegét is, zenéjét is dr. László Kálmán szombathelyi ügyvéd írta, remekmű és szép hatást ért el.

Péntek, jan. 30.

Postásfiú és huga. Telt ház, kitünő előadás, (mosolygó direktor.)

Szül.

Jelezzük, hogy február 4. és 5-én, szerdán és csütörtökön ismét a *Koruevilli harangok* és *Scép Helena* kerülnek színre Margó Zelmával és Márton Miklósnak, a debreceni színház tenoristájának vendégszereplésével.

Anyakönyvi statisztika

1903. évi január hó 24-től január hó 31-ig

I. Születés.

Született: 12 fiú, 10 leány. Ezekből törvényes fiú: 8, leány 8; törvénytelen fiú: 3, leány: 1; halva született: 1 törvényes fiú, 1 leány; 0 örvénytelen fiú, 0 leány. — Összesen: 22.

II. Halálozás.

Elhalt: 11 fiú, 12 nő. Ezekből 5 éven aluli törvényes fiú: 8, leány: 4; törvénytelen fiú: 1, leány: 0; 5 éven felüli fi: 2, nő: 8. — Összesen: 23.

E szerint a születést a halálozás 1-el mulja feleli.

Elháltak: Özy Schmalcz Györgyné, szül. Frauenberger Magdolna, róm. kath., 79 éves, végelgyengülés, Ósz-utca 19. sz. — Lits Mária, róm. kath., 9 éves, vörheny, Zámoly-utca 3. sz. — Özy Vasálik Károlyné, szül. Vig Katalin, róm. kath., 28 éves, tüdővész, Palotai-utca 66. sz. — Özy Szentén Istvánné, szül. Molnár Julianna, róm. kath., napszámosnő, 64 éves, agygyuta folytan fulladás, Szt.-György kórház. — Akkermann Mária, róm. kath., 5 hónapos, tüdőlob, Sár-utca 25. szám. — Özv. Komjati Ferencné, szül. Tóth Lidia, ev. ref., földm. napsz., 53 éves, tüdőgümőkör folytan kimerülés, Szt.-György kórház. — Lüdás János, róm. kath., 9 hónapos, tüdőlob, Förgö-utca 15. sz. — Boda Mihály és Szabó Julianna halva született leánya, Zöldfa-utca 18. sz. — Sümegh Miklós Ferenc János, róm. kath., 9 hónapos, agyhártyalob, Széchenyi-utca 62. sz. — Fridrich József, róm. kath., önálló csapó, 82 éves, végelgyengülés, Palotai-utca 60. sz. — Klér Antal, róm. kath., elemi iskolai tanuló, 9 éves, vörheny, Zámoly-utca 56. sz. — Özv. Riba Ignácné, szül. Fehér Katalin, róm. kath., napszámosnő, 72 éves, tüdőlob folytan tüdővízenyő, Szt.-György kórház. — Somogyi Mária, ev. ref., 21 éves, tüdővész, Maroshegy 45. sz. — Zsigmond András, róm. kath., 1 hónapos, veleszületett gyengeség, Berényi-utca 16. sz. — Tannebaum Rikárd József, róm. kath., 1 éves, veleszületett gyengeség, Lövölde-utca 16. sz. — Kalocsay Sándor, róm. kath., 16 napos, kimerülés, Szt.-György kórház. — Lizi Isván, róm. kath., 16 hónapos, hörgőcslob, Selyem-utca 39. szám. — Hunyady Mihályné, szül. Villei Pribék Ida, róm. kath., 67 éves, idült veselob folytan szivhűdés, Nádasd-Ladány, Fejérmegye. — Horváth Julianna, r. kath., 1 éves, idült gyomor és bélhurut, Maroshegy. — Csipkés Gyula Lajos Vince, róm. kath., 15 hónapos, influenza folytan tüdőlob, Távirda-utca 18. sz. — Ács Zsófia, ev. ref., 2 hónapos, rángöröcs, Gyümlöcs-utca 41. sz. — Szabó Ferenc és Dobrovits Anna halvaszületett fia, Maroshegy. — Csáder József, róm. kath., 17 hónapos, tüdőgyulladás, Halász-utca 11. sz.

III. Házasságkötés.

A fentjelzett idő alatt házasságra lépett 24 pár.

Kihirdetés.

Pertz József és Szalay Ilona Szejevárv. — Balogh Alajos, kályhás segéd: és Vakker Ilona Johanna Szejevárv. — Pemmer István, kisbirtokos és napsz. és Lencsés Erzsébet házi cseléd Szejevárv. — Jalló (Galló) János, cs. és kir. 69. gyalogezredbeli őrmester, és özv. Akar Mátyásné, szül. Mlick Anna, posztönyiró és ruhatisztító Szejevárv.

Nyilttér.)*

A t. c. közönség szives tudomására hozom, hogy a

Triesti Linoleum-gyár képviseletét

megkaptam és ennek gyártmányainak **egyedüli elárusítója vagyok.**

A valódi Linoleum, mely kitünő padlóburkolat, össze nem téveszthető az imitel Parquetvászonnal, melyet sok helyütt hibásan Linoleumnak nevezik és kevés tartósággal bír.

Az igazi Linoleum tartós és jó. A gyár teljes mintagyűjteménye nálam van, ugyszintén nagy raktárt tartok a gyártmányokból.

egyszersmind nagy szőnyegraktáromat ajánlva, kérem a t. közönség szives látogatását.

Kitünő tisztelettel
Keresztes Zsigmond.

Városház-tér, saját ház.

*) E rovatban közzétteként nem vállal felelősséget a szerk.

Meghívó.

A fejevárv-csurgói ker. fogy. szövetezet
1. é. február hó 15 én d-lután 3 órakor
a róm. kath. iskola tantermében

Közgyűlési fari,

melyre a szövetezet tagjait tisztelettel meghívja
az Igazgatócság.

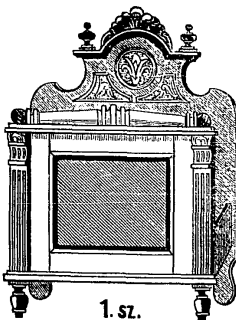
A gyűlés tárgyai:

1. Az igazgatócság és felügyelő bizottság jelentése az 1902. július 1-től 1902. december 31-ig terjedő üzleti forgalom eredményéről.
2. Az igazgatócság és felügyelő bizottság részére a felmentés megadása.
3. A tiszta nyereség feletti határozat.
4. A felügyelő bizottság megválasztása az 1903. évre.
5. Indítványok, ha azok 4 nappal a közgyűlés előtt az igazgatócság utján betérjeszetteknek.

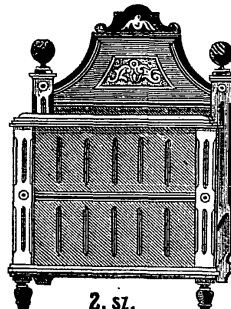
NOVENA.

azaz kilencnapos ájtatosság Jézus szentséges szívéhez valamely különös kegyelem elnyerésére. Kötve 60 fillér, füzve 40 fillér darabonkint. Kapható és megrendelhető Rózmán István Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 23 a.

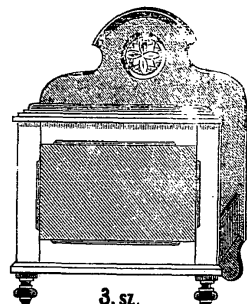
Tisztelettel felhívom a n. é. közönség b. figyelmét saját készítményű főzött keményfából készült 4 rendbeli ágyainkra, melyek úgy minőségben mint olcsóságban **versenyen kívül állanak.** Agyaim mind egyforma mértékben patent vasalás és jó fenékkal ellátva egy évi jótállás mellett adatnak.

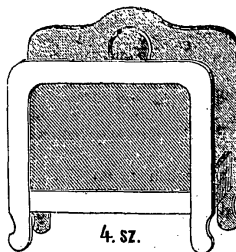
1. sz.
darabja 30 kor.

2. sz.
darabja 26 kor.

3. sz.
darabja 22 kor.

4. sz.
darabja 18 kor.

Egyébként ajánlom dusan felszerelt kárpitos és asztalos butoraimat jutányos árakban.

Elvállalok szakmamba vágó mindennemű kárpitos és asztalos munkákat helyben úgy mint vidéken, lehető olcsó árakban.

Kiváló tisztelettel

id. Fűster Imre,
butor-gyáros.

Sz. Fehérvár, Sas-utca 6., „Sas-szálloda“ átelében.
Gyár: megyeház-utca 15. sz. (saját ház.)

Magán árverési hirdetés.

Alulírott ezennel közhírré teszem, hogy a megyés Püspök ur Óméltóságának folyó évi január hó 12-én 2116/1902. szám alatt kelt engedélye alapján néhai özv. Peresztegi Nagy Györgyné szül. Rajos Erzsébet által alapítványul tett és a felsővárosi plebánia tulajdonát képező, a Rácutca alatti dűlőben fekvő szántó és rét magán árverésre bocsájtatik a következő feltételek mellett:

1) Az eladandó ingatlan a székesfehérvári 305 számú betétben A IV. 1—7 sor 10739—10745. hszámok alatt van bevezetve és tükvileg kitüntetett 6132 □ ölet tesz ki.

2) Kikiáltási ár 6000 korona és az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel 600 koránat készpénzben alulírott kezéhez letenni, mely összeg a vételárba beszámíttatni fog. Az árverési vevő tartozik a vételár az egyházhatósági jóváhagyás közlésétől számított 14 nap alatt készpénzben alulírottól lefizetni és annak megtörténtével fog a tulajdonjog átrátására alkalmas szerződés az árverési vevő költségén kiállíttatni és felsőbb jóváhagyás alá terjesztetni. Ha árverési vevő a vételár fizetési kötségeinek eleget nem tesz, ezen esetben a bánatpénzt az árverési vevő elveszíti.

3) A jogügyleti illeték megfizetése a vevőt terheli.

4) A magán árverés 1903. évi február hó 8-án d. e. 11 órakor Székesfehérvárott a város-ház nagytermében fog megtartatni, hol az árverezni szándékozók személyesen vagy igazolt meghatalmazottjuk által megjelenni tartoznak.

5) Az árverési vevő a megvett ingatlan tényleges birtokába a vételár lefizetésekor lép és az adót 1903. január 1-től fizeti.

6) Az ingatlanra az elhunyt alapítványozó javára bekebelezett holtiglani hasznélvezeti szolgalmi jog az elhalálozástól számított 3 év elteltével fog tükvileg töröltni.

7) Az egyházmegyei hatóság fenntartotta magának azon jogot, hogy a fenti magán árverés útján adandó vételi ígéretet jóváhagyja, vagy a jóváhagyást indokolás nélkül megtagadja és így az adásvevési jogügylet csak az egyházmegyei hatóság jóváhagyása által válik jogérvényessé.

8) További felvilágosítások alulírott ügyvédi-irodájában nyerhetők.

Kelt Székesfehérvárott, 1903. évi január 29.

Dr. Szabady József,

egyházmegyei ügyész,
székesfehérvári lakos.

Ház eladás.
Sarló-utca 39. sz. alatt VIG JANOSNE s gyermekei tulajdonát képező ház szabad kézből eladó. — Feltételekről Dr. Saára Gyula ügyvéd (Kosuth-utca 8. szám a.) ad bővebb felvilágosítást.

Meghívó.

A FEJÉRMEGYEI TAKARRÉPKÉPZTÁR

1903. február 22-én délelőtt 11 órakor

az intézet helyiségében

Rendes Evi Közgyűlést

tart, melyre a t. c. részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 64. §-ára) fűszekkel meghívotnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az 1902. évi üzletforgalomról szóló igazgatósági jelentés.

2. Az 1902. évi zárszámadás beterjesztése és ennek kapcsán a mérleg jóváhagyása, a fizika jövedelem felosztása, illetve az osztalék megállapítása, a felügyelő-bizottság és az igazgatóságnak jegyzőkönyvileg leendő fölmentés tárgyában javaslatok fölötti határozathozatal.

3. Napbiztoságra kötelezett 16 igazgatósági tag, 6 póttag, 6 napbiztoságra nem kötelezett megyehelyi igazgatósági tag, 3 felügyelő-bizottsági rendes és 2 póttagnak választása.

Kelt Székesfehérvárott, 1903. január 31.

Gróf ZICHY ALADÁR,

elnök.

*) 64. §. Közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye négy héttel előbb nevére iratott és három nappal a közgyűlés előtt (eztálal tehát 1903. február 19-ik napjáig) a társulat pénztáránál letételt.

A, Fejérvár-Csugói keresztény fogyasztási szövetkezelé

Vagyon.

mérleg-számlája az 1902. július 1-től 1902. december 31-ig.

Teher.

	K.	f.	K.	f.		K.	f.	K.	f.
1. Készpénz				641	47	1. 189 tüzletrész á 10 korona			1890
2. Árukészlet				7186	18	2. Aruhitel			8007
3. Adósk				3223	85	3. Magánhitel			500
4. Berendezés	1009	71			4. A bodajki szövetkezettől átutalt tartalék alap	91	56		
5. 25% leírás	252	42		75	29	5. Folyó évi tartalék alap	300	20	1215
6. Alakulási költségek	142	70			6. Egyenleg mint nyereség				302
7. 25% leírás	35	7		107	03				
				11915	82				11915
									82

Kiadás.

Veszteség-nyereség számla 1902. július 1-től 1902. december 31-ig.

Bevétel.

	K.	f.	K.	f.		K.	f.	K.	f.
1. Személyzet fizetése				480					1980
2. Házbér				50					27
3. A bodajki szövetkezettől 1902. jul.—dec. átutalt adók				63	86	1. Nyers bevétel			
4. Tőzsde adó 1902. jul.—dec.				35	50				
5. Biztosítás				54	92				
6. Berendezés 25%				252	42				
7. Alakulási költség 25%				35	67				
8. Üzleti költség				81	99				
9. Pénztárnok tiszteletdíja				60	—				
10. Szállítás és fuvar				263	31				
11. Tartalék alapra				300	20				
12. Egyenleg mint nyereség				302	40				
				1980	27				1980
									27

1902. december 31-én 122 tag 189 tüzletrésszel. — Fejérvár-Csurgó, 1903. január 11.

Mészáros István,
igazg. elnök.

Potyondy Ádám,
igazg. tag.

Miliás József,
igazg. tag.

Pető Lajos,
igazg. tag.

Róka János,
igazg. tag.

Szentiványi Károly,
f. b. elnök.

Balázsik András,
f. b. t.

Kozma József,
f. b. t.

Czánt Ádám,
f. b. t.

Szabo József,
f. b. t.

Fenti számadásokat az üzleti könyvekkel összehasonlítottuk, egybehangzottnak és helyesnek találtuk. — Fejérvár-Csurgó, 1903. jan. 29.

Meghívó

A duna-adori keresztény fogyasztási- és értékesítő szövetkezet

folgó évi február hó 8-án délután 3 órára
a kath. népkör helyiségében

Közügylési hírdel

mellyre a szövetkezet tagjait meghívja

Az igazgatóság.

A gyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság- és felügyelő bizottság előterjesztése az 1902. évi üzletév eredményéről.
2. Az igazgatóság javaslata a tiszta nyereség felosztására nézve.
3. Az igazgatóság megválasztása három évre.
4. A felügyelő bizottság megválasztása az 1903. évre.
5. Indítványok.

Coakszi!

Alólirott légszeszgyári igazgatóság a legjobb minőségű sziléziai darab kőszénből előállított

Coakszanak

métermázsáját 4 koronáért a légszeszgyárban ajánlja.

Utalvány ugy a székesfehérvári kereskedelmi bankban, valamint a „Magyar király” szállodával szemben levő Pollák Gusztáv és Társa helybeli cégnél és a légszeszgyárban váltható.

Székesfehérvári
légszeszvilágítási társalat
igazgatója:
MRÁZ V.

**Egy házhely a felső-királysoron,
ugyanott egy ház,
az öreghegyen két szálló
és két kőbánya
szabad kézből eladó.**

•Felvilágosítást ad

Dr. Csöppenszky Mihály

ügyvéd, Székesfehérvárott

1903. február 1-éig.

A duna-adori keresztény fogyasztási és értékesítő szövetkezet mérleg-számlája.

Vagyon.

Felvétele: 1902. évi december hó 29-én.

Téher.

		K.	f.	K.	f.			K.	f.	K.	f.
Készpénzkészlet				4288	89	504 tag 1351 üzletrész á 10 kor.				13510	
Árukészlet				21977	19	Áruhitelvezők				23466	44
Adósok				12390	93	Tartalék alap				1777	74
Felszerelési költség		1225	48			Fel nem vett osztalék				10	60
25% leírás		306	37	919	11	Egyenleg m. nyereség				2389	56
Alakulási költség		440	63								
25% leírás		110	16	330	47						
5 drb. központi üzletrész				500	—						
Gabona előleg				573	21						
III. és IV. sz. fióküzlet doh. tőzsde előleg				174	54						
				41154	34					41154	34

Kiadás.

Veszteség- és nyereség-számla.

Bevétel.

		K.	f.	K.	f.			K.	f.	K.	f.
Házbér				1000	—	Áruknál nyers bevétel				13735	03
Személyzet fizetése				4900	74						
Szállítási költség				2167	11						
Üzleti költség				642	76						
Adó és biztosítás				2218	33						
Felszerelés 25% leírás				306	37						
Alakulás 25% leírás				110	16						
Egyenleg m. nyereség				2389	56					13735	35
				13735	34						

Duna-Adony, 1902. évi december hó 29-én.

Pletszer s. k., Szatory s. k., Pikola s. k., Csüngedy s. k., Dobrohoczky s. k., Pájer s. k., Roth s. k., Dr. Sajgó s. k.
igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag. szöv. elnök. igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag. igazg. tag.

Ezen mérleg veszteség- és nyereség-számla a felügyelő bizottság által megvizsgáltván, rendben és a kereskedelmi törvényekkel megegyezően találtatott. — Duna-Adony, 1903. évi január hó 17-én.

Brambring Vilmos s. k., Koller Mihály s. k., Kraczmajer Ferenc s. k., Koller János s. k., Apt Ödön s. k.
f. b. t. f. b. t. f. b. elnök. f. b. t. f. b. t.

Megjegyzés: A szövetkezeti tagok száma az 1902. év végén 504 volt. Belépett 14, kilépett 10 tag. Üzletrész visszafizettetett 0.

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.